

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתעו - צמור מוזהר צ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 צמור מוזהר צ"ת זצ"ל "צדק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ"ט טַבַּת:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְי:

תּוֹרָה מִה לָּסוֹן רַבְנוּ זְכוּנוּ לְבִרְכָה:

עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי זְכוּ בְּמִי מְרִיבַת קָדֵשׁ מְדַבֵּר צִין זְכוּ
 (דברים ל"ב): **צִירִי זֶה בְּחִינַת וַיִּצֶר, יְצִירָה לְטָב יְצִירָה לְבִישׁ,**

יְצִירָה לְשָׂכָר יְצִירָה לְעֵנֶשׁ (זהר בראשית כ"ז. (וברע"מ בהר קיא). ובברכות
 ס"א), **בְּחִינַת דִּין וְרַחֲמִים. וְזֶה בְּחִינַת בִּינָה, שְׁשֵׁם נוֹצֵר הַוּלָד, כְּמוֹ**
שְׁפָתוֹב (משלי ב'): "כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא". וְשֵׁם שְׁנֵי בְּחִינּוֹת חֶסֶד
וְדִין, כִּי מִשָּׁם דִּינִין מִתְעָרִין (זהר ויקרא י).

וְהִיא בְּחִינַת סְכָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תהלים קל"ט): "תְּסַכְּנִי בְּבֶטֶן
אִמִּי". וְהִיא בְּחִינַת כַּח הַתְּפִלָּה מִה שְׁמַת פִּלְגִין בְּכַח,

"כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרָנָה" וְכוּ' (תהלים ל"ה). וְהִיא בְּחִינַת סְכָה, כְּמוֹ
שְׁפָתוֹב (איוב י): "בְּגִידִים וְעֲצָמוֹת תְּסוּכְּבִנִי". כִּי כַח שְׁאָדָם מְכַנִּים
בַּתְּבוֹת, הֵם כ"ח אֶתְוֹן דְּעֵבְדָא דְּבִרְא שִׁית, שְׁבָהֶם נְבָרָא הָעוֹלָם.
וְעֲשָׂרָה מְאַמְרוֹת שְׁבָהֶם נְבָרָא הָעוֹלָם (אבות פֶּרֶק ה'): מְקַבְּלִין כַּח
מִכ"ח אֶתְוֹן אֱלוֹ. וְהַדְּבוּרִים שְׁאָדָם מְדַבֵּר בְּכַח, הֵם עֲצָמֵן
הַדְּבוּרִים שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְזֶה בְּחִינַת (ישעיה נ"א): "וְאֲשִׁים
דְּבָרֵי בְּפִיךָ", כִּי הֵם עֲצָמֵם דְּבַר ה', וְהֵם "כַּח מְעַשְׂיו" (תהלים קי"א).
וְהַמְּאַמְרוֹת שְׁבָהֶם נְבָרָא הָעוֹלָם, הֵם בְּחִינַת חֶסֶד, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב
(תהלים פ"ט): "כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה". וְהַחֶסֶד הוּא בְּחִינַת
סְכָה, בְּחִינַת חֲבוּק, וְזֶה "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ", אֲזִי "וּבְצֵל יָדֵי
כְּסִיתִיךָ", שֶׁהִיא בְּחִינַת סְכָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת צֵל יָד, חֲבוּק יָד יָמִין

(זהר פינחס רי"ד):

אָבֵל הַדְּבוּרִים שְׂאִינָם דְּבוּרִים קְדוּשִׁים, אֲזִי גוֹרֵם שְׁנַתְעוֹרֵר סִכַּת נוֹצְרִים, סִכַּת עֲכוּ"ם, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (תְּהִלִּים קמ"ד):

"אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר שְׂוֹא וַיִּמְיָנָם יִמִּין שְׂקָר", שֶׁהוּא חֲבוּק דְּסִטְרָא אַחֲרָא. וְזֶה פִּרוּשׁ, (שָׁם ל"א): "תִּצְפְּנֶם בְּסִכָּה מְרִיב לְשׁוֹנוֹת". כִּי כְּשֶׁלְשׁוֹנוֹת שֶׁל עֲכוּ"ם גּוֹבְרִים, חֵם וְשָׁלוֹם, אֲזִי הַשְׂכִּינָה הִיא רִיב עִם קְדֻשָּׁא בְּרִידָה הוּא. כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב בַּתְּקוּנִים (תְּקוּנָה כ"א דָּף מ"ד):

"שְׁמַעוּ הָרִים רִיב" – דְּאִיהִי רִיב עַל בְּנֵהוּא בְּגִלוֹתָא'. כִּי בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל אִיהִי רַבִּי (שָׁם דָּף מ"ה): שְׁנַתְהִפּוּךְ אֶתְּוֹן רִי"ב וְנַעֲשֶׂה רַבִּי. וְעַקֵּר אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל עַל־יְדֵי כַח מַעֲשָׂיו, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (תְּהִלִּים קי"א): "כַּח מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם". אָבֵל כְּשֶׁכַח הַזֶּה, הֵינּוּ בְּחִינַת סִכָּה נִפְגָּם, אֲזִי גּוֹבְרִים אֲמוֹת הָעוֹלָם גּוֹבְרִים יִמִּין שְׂקָר. וְנַעֲשֶׂה מְרַבִּי רִי"ב, אֲזִי אִיהִי רִיב עַל בְּנֵהוּא, שְׁנָלוּ מִשְׁלַחַן אֲבִיהֶם וּמֵאֲרָצָם יֵצְאוּ:

וּבְשִׁבִיל זֶה, סִכָּה, הֵינּוּ תְּפִלָּה בְּכַח, הִיא סִגְלָה לְבָנִים. וּבְשִׁבִיל זֶה, תִּכְרָף אַחַר סִכּוֹת שְׁמִינִי עֲצָרֵת. שֶׁהַנוֹקְבָא עוֹצְרֵת וְקוֹלְטַת הַטְּפָה, שְׁלֵא תִפִּיל (כְּמִבְאֵר בְּ"פְרִי־עֵץ־חַיִּים" בְּסוּפּוֹ בְּכּוֹנוֹת שְׁמִינִי עֲצָרֵת). וְזֶה בְּחִינַת: "תִּסְכְּנִי בְּבֶטֶן אִמִּי", הֵינּוּ בְּחִינַת סִכָּה נַעֲשֶׂה בְּחִינַת עֲבוֹר. וּבְשִׁבִיל זֶה "וְתִתְּפַלֵּל חֲנָה עַל ה'" (שְׁמוּאֵל־א א). עַל דִּיקָא (זֶהר אַחֲרֵי עֵט: וְעִי זֶהר תּוֹלְדוֹת קל"ז וּבְפִי אוֹה"ח שֵׁם) שֶׁהִיא בְּחִינַת סִכָּה:

גַּם אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל סִגְלָה לְבָנִים, כְּמוֹ שְׁאֶמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ט"ז): "לָךְ לָךְ מֵאֲרָצֶךָ", וְשֵׁם תִּזְכָּה לְבָנִים. כִּי "נַחֲלַת ה' בָּנִים" (תְּהִלִּים קכ"ז), וְזֶה מַחֲמַת, "שְׂכָר פְּרִי הַבֶּטֶן", שְׂכָר סִכָּה, בְּחִינַת: "תִּסְכְּנִי בְּבֶטֶן אִמִּי". כִּי עַקֵּר אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, הוּא עַל יְדֵי כַח מַעֲשָׂיו, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "כַּח מַעֲשָׂיו וְכוּ' לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת"

זֶה הַזֵּה הוּא בְּחִינַת סֶכָה וְכֹה הַזֵּה הוּא בְּחִינַת סֶכָה, "כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרָה", בְּחִינַת: "בְּגִידִים וְעֲצָמוֹת תִּסּוּכְכֵנִי", בְּחִינַת: "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֶי בְּפִיתֶיךָ":

ח'תתעח - צמח מזהר רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" - חק נתן ולא יעבור יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וכו'. וְכֹה הַזֵּה הוּא בְּחִינַת סֶכָה, "כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרָה", בְּחִינַת: "בְּגִידִים וְעֲצָמוֹת תִּסּוּכְכֵנִי", בְּחִינַת: "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֶי בְּפִיתֶיךָ":

וְזֶה בְּחִינַת (מִיכָה ו'): "הַגִּיד לְךָ אָדָם מַה טוֹב וּמָה ה' דוֹרֵשׁ מִמֶּךָ: כִּי אִם עָשׂוֹת מִשְׁפָּט", זֶה הַדִּין (כְּמוֹ שְׁדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְכַרוֹנָם לְבָרְכָה מִבּוֹת כ"ד), בְּחִינַת: "שְׂמָאלוֹ תַחַת לְרַאשֵׁי" (שִׁיר הַשִּׁירִים ב'). "וְאֶהְבֵּת חֶסֶד", זֶה בְּחִינַת חֶסֶדִים הַפְּנִימִיִּים. "וְהִצַּנֵּעַ לְכֶת", זֶה בְּחִינַת מִקִּיפִים, בְּחִינַת סֶכָה. כִּי דְפָנוֹת הַסֶּכָּה הֵם שְׁתֵּים כְּהַלְכָתוֹ, שֶׁהֵם נִצַּח וְהוֹד, וְשְׁלִישִׁית אֶפְלוֹ טַפַּח (סֶכָה ו'), שֶׁהוּא בְּחִינַת יְסוּד. וְזֶה בְּחִינַת: "וְהִצַּנֵּעַ לְכֶת", "וְהִצַּנֵּעַ", זֶה בְּחִינַת יְסוּד, מְגַלָּה טַפַּח וּמְכַסֶּה טַפַּח (גְּדָרִים כ:). וְלְכֶת, זֶה בְּחִינַת נִצַּח וְהוֹד. "עַם ה' אֶלְקֶיךָ" זֶה בְּחִינַת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל הַדָּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוֹמָה כְּמִי שֵׁישׁ לוֹ אֱלוֹקִי (כְּתוּבֹת ק"י), כִּי אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה מִכַּח מַעֲשָׂיו בְּנִ"ל:

וְלַעֲתִיד לְבוֹא שִׁיתְנַסּוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם עַל־יְדֵי מַצּוֹת סֶכָה (עֵי"ן ע"ז ג'), אִזְ נִתְקַיִם (צְפַנְיָה ג'): "אִז אֶהְפֹּךְ אֵל כָּל הָעַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה". שְׁפָה רַאשֵׁי תַבּוֹת שֶׁל שֶׁכָר פְּרֵי הַבְּטָן, הֵינּוּ בְּחִינַת סֶכָה בְּנִ"ל:

גַּם אִז נִתְהַפֵּךְ רִיב לְשׁוֹנוֹת, וְלֹא יִהְיֶה בְּחִינַת רִיב בְּנִ"ל, וְיִהְיֶה שְׁפָה אַחַת לְעַבְדוֹ שְׁכָם אַחַד. וְאִז יִתְגַּבֵּר אֱמֶת, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (מִשְׁלֵי י"ב): "שְׁפַת אֱמֶת תִּכּוֹן לְעַד". הֵינּוּ, אֶפְלוֹ עַכּוּ"ם יַחְזְרוּ לְעַבְדוֹ שְׁכָם אַחַד: וְזֶה (בְּרַאשִׁית ד'): "אִם תִּיטִיב שְׂאֵת", רַאשֵׁי־תַבּוֹת שְׁפַת אֱמֶת תִּכּוֹן. "וְאִם לֹא תִיטִיב", לְפַתַּח חֲטָאת רוּבִין, רַאשֵׁי־תַבּוֹת רָחֵל לְמַפְרַע בְּחִזְרַת אַנְפִּין, בְּחִינַת רִיב. שֶׁהִיא רִיב בְּגִלוֹתָא, דְּמִתְגַּבְּרִין אֲמִין דְּעֶלְמָא, רִיב לְשׁוֹנוֹת, אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר

שוא וכו':

וְזֶה פְּרוּשׁ בְּמִי מְרִיבַת, זֶה בְּחִינַת מִי הַחֲסָדִים, בְּחִינַת סְכָה. שְׁמֵצֶלֶת מְרִיב לְשׁוֹנוֹת, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "תְּצַפְנֶם בְּסְכָה מְרִיב לְשׁוֹנוֹת" כַּנ"ל: קִדְשׁ תִּרְגְּמוּ רְקָם, לְשׁוֹן רְקָם וְצִיר. בְּחִינַת צִירֵי כַּנ"ל, שְׁמֵמָנוּ יְצִירַת הַוּלָד: מִדְּבַר צִין לְשׁוֹן צִינֵי הַר הַבְּרֹזֶל. לְשׁוֹן תְּמָרִים (סְכָה ל"ב): לְשׁוֹן תְּמוּרָה וְחִלּוּף. פְּרוּשׁ כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צֹהָ לָהֶם שִׁידְבְּרוּ אֶל הַסֵּלַע, כְּדֵי שִׁילְמָדוּ יִשְׂרָאֵל קַל-וְחֶמֶר עַל שָׂכָר וְעֵנֶשׁ כְּפִירוּשׁ רַש"י, וְהֵם [פְּגָמוֹ] בְּהַדְבּוֹר, וְגָרְמוּ, חֵם וְשָׁלוֹם, הַתְּגַבְּרוֹת שֶׁל הָרִיב לְשׁוֹנוֹת. וְגָרְמוּ הַתְּגַבְּרוֹת יְמִין שְׂקָר, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר שְׂוֹא" וְכו'. וְזֶה פְּרוּשׁ צִין, לְשׁוֹן תְּמוּרָה, תְּמוּרַת קִדְשׁ, תְּמוּרַת צִירֵי, תְּמוּרַת סְכָה דְקִדְשָׁה, נַעֲשֶׂה סְכָה בְקִלְפָה, חֵם וְשָׁלוֹם. וּבְשִׁבִיל זֶה עֵנֶשׁ, כִּי מִנְּגִיד תִּרְאֶה וְשָׂמָה לֹא תָבוֹא, כִּי אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל הוּא מִכַּח מַעֲשָׂיו כַּנ"ל:

סדר קצור לקווי מוהר"ן היומני:

על אשר מעלתם בי - מח

א צִירֵי זֶה בְּחִינַת וַיֵּצֵר בְּחִינַת בִּינָה שְׁשֵׁם נוֹצֵר הַוּלָד כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "אִם לְבִינָה תִקְרָא" (מְשָׁלֵי ב' ג). וְהִיא בְּחִינַת סְכָה כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "תְּסַכְנֵי בְּבֶטֶן אֲמִי" (תְּהִלִּים קל"ט יג) וְהִיא בְּחִינַת מַה שְׁמַת־פִּלְלִין בְּכַח שְׁהוּא מְכַנֵּים כָּל כַּחוֹ בְּאוֹתֵיזוֹת הַתְּפִלָּה בְּבְחִינַת: "כָּל עֲצַמְתִּי תֹאמְרָנָה" (שָׁם ל"ה י) בְּחִינַת סְכָה כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "וּבַעֲצָמוֹת וְגִידִים תְּשַׁכְּכֵנִי" (אִיּוֹב י"א). וְהֵם בְּחִינַת עֲשָׂרִים וְשִׁמוֹנֶה אֶתּוֹן דְּעֵבְדָּא דְבִרְאֵשִׁית (כַּנ"ל סִימָן מ"ד) שְׁבָהֶם נְבָרָא הָעוֹלָם, וְעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת שְׁבָהֶם נְבָרָא הָעוֹלָם מְקַבְּלִין כַּח

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתפ - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מכ"ח אתון אלו. ואלו הדבורים שמדבר בכתחם עצמן הדבורים של הקדוש-ברוך-הוא בחינת: "ואשים דברי בפיה" וגו' (ישעיה נ"א טז). והמאמרות הנ"ל הם בחינת חסד כמו שכתוב: "אמרת עולם חסד יבנה" (תהלים פ"ט ג) בחינת סכה שהיא בחינת חבוק יד ימין וזהו: "ובצל ידי כפיתיה" על-ידי "ואשים דברי בפיה" כנ"ל:

ב אבל הדבורים שאינם דבורים קדושים גורמים שנתעורר חם ושלום סבת נוצרים סבת עכו"ם, כמו שכתוב: "אשר פיהם דבר שוא וימין שקר" (תהלים קמ"ד ח) שהיא חבוק דסטרא אחרא. ומתגבר חם ושלום ימין שקר ומתגבר גלות אמות העולם ונתרחקים מקדשת ארץ-ישראל. ועל-ידי-זה נתעלם האמת והרבי האמת ומתגבר חם ושלום ריב ומחלקת ואזי השכינה היא ריב עם קדשא בריך הוא (תקון כ"א מ"ד) על בנהא בגלותא שגלו מעל שלחן אביהם ומארצם יצאו:

ג על כן סכה היא סגלה לבנים והינו גם כן תפלה כנ"ל וכן ארץ-ישראל שלשתם סגלה לבנים וכלם הם בחינה אחת ותלויים זה בזה. וזכין לבוא לארץ-ישראל על-ידי תפלה כנ"ל וכן על-ידי מצות סכה כי עקר ארץ-ישראל הוא על-ידי פח מעשיו וכו' בחינת תפלה כנ"ל (סימן מ"ד):

ד וכן שלשתם מצילים מריב ומחלקת בחינת: "תצפנם בסכה מריב לשונות" (תהלים ל"א כא). שלא יתגברו חם ושלום לשונות העכו"ם כי אז יתקיים: "אז אהפך אל העמים שפה ברורה" וגו' (צפניה ג) ויהיה שפה אחת לעבדו שכם אחד. ואז נדחה השקר ויתגבר ויתגלה האמת בעולם ויזכו כלם לידע מהרבי האמת שבדור שיתפרסם ויתגלה, ועל-ידי-זה הכל יחזרו להשם יתברך

וַאֲפֹלוּ אַמּוֹת הָעוֹלָם לְעַבְדוֹ שְׁכֵם אֶחָד בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

סדר ה"י פלוהר"ן ה"י פ"י:

רנד (יד) שָׁמַעְתִּי בְשֵׁמוֹ שֶׁאָמַר עוֹד יִהְיֶה זְמַן שְׁתִּתְמַחוּ אִישׁ לְרַעְהוֹ וַיֹּאמְרוּ אֶחָד לַחֲבֵרוֹ הֲאֵתָה הַכֹּרֶת אֶת ר' נְחֻמָּן, אֵתָה הַיִּיתָ בְּבֵיתוֹ, אֵתָה הַכֹּרֶת אֶת אֶחָד מֵאַנְשָׁיו אֵת זֶה אוֹ אֵת זֶה וַיִּהְיֶה פֶּלֶא גָדוֹל בְּעוֹלָם מֵה שְׁזָכָה אָדָם לְהַכִּיר אוֹתוֹ. וַאֲפֹלוּ מִי שְׁיִהְיֶה מַכִּיר אֶת אַנְשָׁיו יִהְיֶה גַם־כֵּן חַדוּשׁ גָּדוֹל. (כִּי כָּל כֶּךָ יִגְדֹל שְׁמוֹ וְחַשְׁיבוֹתוֹ הָאֲמִתִּי וַיִּדְעוּ הַכֹּל אֲמִתַּת הַפְּלָגַת גְּדֻלָּתוֹ הָעֲצוּמָה עַד אִין סוּף עַד שְׁיִהְיֶה חַדוּשׁ בְּעֵינֵיהֶם מִי שְׁזָכָה לְהַכִּירוֹ וְכוּ' פנ"ל) [שמעתי בשמו שאמר שהוא ילמוד תורה וכו'] (אמר המעתיק עיין באיגרת הבעש"ט הנדפס בסוף ספר "פורת יוסף" מובא שם שמשיח ילמוד תורה עם השבעה רועים):

רנה (טו) אַחַר שֶׁאָמַר הַתּוֹרָה בְּטַח בַּהֲשֵׁם וַעֲשֵׂה טוֹב בְּסִימָן ע"ט בְּלִקּוּטֵי א' הָיָה הוֹלֵךְ בְּבֵיתוֹ אֲנָה וְאֲנָה כְּדַרְכוֹ וְאַחֲזוּ מִטָּה בְּיָדוֹ וְאָמַר וּמִטָּה אֱלֻקִּים בְּיָדֵי הַיָּנוּ שְׁזָכָה לְכַבֵּשׁ אֶת בְּחִירָתוֹ בְּשִׁלְמוֹת כַּמְבֹאֵר בְּשִׁיחוֹת לְעֵיל:

רנו (טז) שָׁמַעְתִּי בְּלִיפְּוִיץ שֶׁאָמַר אָנִי אִישׁ פֶּלֶא וְנִשְׁמַתִּי הוּא פֶּלֶא גָדוֹל:

רנז (יז) שָׁמַעְתִּי שֶׁאָמַר יֵשׁ לִי הַשְּׁגָה כְּזוֹ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׁהִיִּיתִי יְכוּל לְהִבְיֵא עַל יְדָה אֶת מְשִׁיחַ, אֲבָל סִלְקָתִי הַכֹּל וְלִקְחָתִי עֲצָמֵי אֲצִלְכֶם לְהַחֲזִיר אֶתְכֶם לְמוֹטָב, כִּי זֶה גָדוֹל מִן הַכֹּל, כִּי זִכְרָה מֵאֵן דְּאֶחָד בִּידָא דְחִיבָא. וְאִזּוּ הוֹכִיחַ אֶת אַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ מְאֹד וְאָמַר, כַּמָּה יִגִּיעוֹת הָיוּ לִי בְּשִׁבְלֵכֶם, כַּמָּה פְּעָמִים נִחַר גְּרוֹנִי וְנִתְיַבֵּשׁ הַלְּחֻלּוּחִית בְּפִי מֵרְבוּי הַדְּבוּרִים שֶׁהִרְבִּיתִי לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם בְּפִרְטוּיּוֹת, וְעַתָּה מֵה פָּעַלְתִּי אֶף־עַל־פִּי שֶׁאַתֶּם אַנְשֵׁים כְּשָׂרִים אֲבָל לֹא כֶּךָ רָצִיתִי, (כִּי כָּבֹר מְבֹאֵר שָׂרְצָה לַעֲשׂוֹת מֵאֲתָנוּ צְדִיקִים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תפכ - אָמַר מִזֶּה רִנָּה לְ"עַד לְעַד מִקֻּוֹה שִׁדְּךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל" -
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָה" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

גְּמוּרִים מְפֻלְגִים בְּמַעֲלָה) וְאִיךְ אָבּוֹא לְפָנֶי כִּסֵּא הַכְּבוֹד. אַךְ אֲנִי מִנְחָם
עֲצָמִי בְּמַעַט אֲנָשִׁים שְׁיֵשׁ לִי שֵׁם בְּעוֹלָם הַבָּא. הֵינּוּ אוֹתָן אֲנָשִׁים
מֵאֲנָשֵׁי-שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁכָּבַר נִפְטְרוּ שְׂאֵלוֹ כְּבָר הֵם מֵאֲנָשָׁיו בְּיָדָי. וְכֵן
שָׁמַעְתִּי בְּעֲצָמוֹ שֶׁאוֹתָן שֶׁנִּפְטְרוּ כְּבָר הֵם בְּיָדָי מֵאֲנָשָׁיו כִּי
אוֹתָן שֶׁהֵם בְּחַיִּים עַד־יָן הֵם בְּסִכְנָה גְּדוֹלָה, אֲבָל אֵלּוֹ שֶׁנִּפְטְרוּ
כְּבָר הֵם מֵאֲנָשָׁיו בְּיָדָי:

רנח (יח) פֶּעַם אַחַת אָמַר הָיִיתִי סָבוּר שֶׁהֵיְצֵר הָרַע שְׁלִי אֹמֵר לִי
שְׂאִין מִי שְׂיֻכַּל לְהִנְהִיג אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים כְּמוֹנִי, עֲכָשׁוּ אֲנִי יוֹדֵעַ
בְּבִרְוֹר שְׂאֲנִי מִנְהִיג הַדּוֹר יְחִידִי בְּעוֹלָם (אִזְ אִיךְ בֵּין אֵיִן מִנְהִיג) וְאִין
מִנְהִיג כְּמוֹנִי:

רנט (יט) אָמַר לְאַחַד שְׁעוֹלָה עַל דַּעְתּוֹ שֶׁיִּקַּח אֶת אִשְׁתּוֹ וְיִסַּע
לְמַרְחָקִים, וְיִהְיֶה שֵׁם בְּהַעֲלָם גְּדוֹל מִן הָעוֹלָם, וְהוּא יִלְךְ לוֹ
לְפַעְמִים לַחוּץ בְּשׂוֹק וְיִסְתַּכֵּל עַל הָעוֹלָם וְיִשְׁחַק מְכַל הָעוֹלָם. גַּם
אָמַר לִי עוֹד יִהְיֶה זְמַן שֶׁתִּהְיֶה מִתְגַּעְגְּעִים מְאֹד עַל שֶׁתִּהְיֶה בְּיַדְכֶם
חֲדוּשׁ נִפְלֵא כְּזֶה וְעֲזַבְתֶּם אוֹתוֹ [וְלֹא קִיַּמְתֶּם אֶת דְּבָרָיו] וְכוּ':

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹפְנִי:

אנחה

א אֲנַחָה וְגִנוּחָה שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא יָקָר מְאֹד, כִּי הוּא שְׁלֵמוֹת
הַחֲסָרוֹנוֹת. אֲבָל אִי אֶפְשָׁר לְהַשְׁלִים הַחֲסָרוֹן עַל-יְדֵי אֲנַחָה, כִּי-אִם
עַל-יְדֵי הַתְּקָרְבוֹת לְהַצְדִּיק שֶׁהוּא הָרַב הָאֵמֶת שֶׁבְּדוֹר, כִּי מִמֶּנּוּ
מְקַבְּלִים הָרוּח־חַיִּים לְהַשְׁלִים הַחֲסָרוֹן עַל-יְדֵי אֲנַחָה (לִיקוּ"מ ח; ע'
צדִיק אוֹת יא).

ב כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל כְּרָאוּי בְּדַבְּקוֹת אוֹ מִתְבּוֹדֵד כְּרָאוּי, וּבְאִמְצַע
הוּא נוֹפֵל מִמִּדְרַגָּתוֹ זֶה נִמְשָׁךְ מִפְּגַם הָאֵמוּנָה. וְאִזִּי צָרִיךְ שֶׁיִּשְׁבֵּר

לבו בקרבו ויתביש בעצמו על שנפל ונשלך משמים לארץ, וירחם על עצמו עד שיתאנה, ועל-ידי האנחה יחזר למדרגתו (שם קח).

ג אנחה דקדשה יקרה מאד, כי על-ידי שמתאנה על שרחוק מהקדשה, על-ידי-זה נפסק מחבל הטמאה ונתקשר לחבל דקדשה. וכן כשמתאנה על איזה דבר-תאוה שהוא נכסף אליו הוא להפוך, חם ושלום (שם קט).

ד אנחה שמתאנה האדם על עונותיו או על מעוט השגתו היא יותר טובה מכמה סגופים ותעניות (שם). ועין עוד מענין אנחה: "עזות" אותיות ב ג, שעל-ידי אנחה דקדשה שוברין עזות הגוף, ואזי הנשמה יכולה להתקרב להגוף ולהודיע לו מהשגות שהיא משגת וכו', עין שם.

אכילה

א על-ידי אכילה בכשרות כראוי, שאוכל במתינות ואינו אוכל בדרך הלעטה, על-ידי-זה נתתקן השכל ונכנע הכסילות; אבל כשאוכל כזולל וסובא, על ידי זה מתגבר הכסילות על השכל ועל ידי זה נחשף אצלו אור הצדיק ואינו יכול לקבל ממנו יראה ואהבה (ליקוטי-מוהר"ן יז).

ב על-ידי צדקה לצדיקים אמתיים ולעניים הגונים, על-ידי-זה נעשין גרים ועל-ידי-זה נתתקן פגם האכילה, ועל-ידי-זה נשלם השכל וזוכה לראות אור הצדיק, ועל-ידי-זה זוכה לקבל ממנו יראה ואהבה (שם).

ג מי שיש לו שלמות לשון-הקדש והוא שומר הברית, הוא יכול לעורר התנוצצות האותיות שיש בכל דבר, ואזי אכילתו ושתייתו וכל תענוגיו אינו אלא מהתנוצצות האותיות ומזה מאיר לבו,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתפד - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְעַל-יְדֵי־זֶה פָּנִיו מְאִירוֹת, וְזוֹכֶה לְזֶכֶד אֶת הַפָּנִים כָּל-כֶּד, עַד שְׂיוּבֵל
לְעוֹרֵר אַחֲרַיִם בְּתִשׁוּבָה עַל-יְדֵי שְׂיִסְתְּכָלוּ בַּפָּנִים שְׁלוֹ לְבַד, כִּי
יִרְאֶה כָּל אֶחָד אֶת עֲצָמוֹ בַּפָּנִים שְׁלוֹ כִּמוֹ בְּמִרְאָה וְיִרְאֶה אִיךָ
שֶׁהוּא מְשַׁקֵּעַ בַּחֲשָׁד, עַד שֶׁבְּלֹא תוֹכָחָה וּבְלֹא מוֹסֵר יַעֲזוֹרֵר אֶת
חֲבֵרוֹ בְּתִשׁוּבָה, רַק מִמָּה שְׂיִבִיט בַּפָּנִים שְׁלוֹ לְבַד (שם יט).

סֵדֶר שְׂיִחוֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

גַּם אָמַר אֲזוֹ שְׂעֵנִין הַנ"ל שֶׁל אֱלוֹ עֲשָׂרָה קַפִּיטֵל תְּהִלִּים יֹאמְרוּ
וַיִּגְלוּ בַּפָּנִי הַכֹּל וְאָמַר: אֶף-עַל-פִּי שֶׁהוּא דָּבָר קַל לֹמַר עֲשָׂרָה
קַפִּיטֵל תְּהִלִּים, אֶף-עַל-פִּי-כֵן גַּם זֶה יִהְיֶה כָּבֵד מְאֹד לְקַיִם וְכֵן
נִתְקַיִם עִתָּה בְּעוֹזְנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים שְׂמִיחַמַת רַבּוּי הַמַּחֲלֶקֶת רַב
הַהֲמוֹן רְחוּקִים מְאֹד לְקַיִם זֹאת וְהוּא זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, הוֹדִיעַ כָּל
זֹאת מִקֶּדֶם וְאַנְחֵנוּ עָשִׂינוּ מַה שְׂמַטָּל עָלֵינוּ לְהוֹדִיעַ הַתְּקוּן לְכָל
הַחֲפִיץ לְהַתְּתֵקוֹן, וְכָל אֶחָד הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה הַשּׁוֹמֵעַ יִשְׁמַע,
וְהַחֲדִל יַחֲדִל וְאַנְחֵנוּ אֶת נַפְשֵׁנוּ הַצֵּלָנוּ:

וְמַה שֶׁהָרַב בְּעַל הַמַּחֲבֵר "סֵדֶר תְּקוּן שִׁבְת" מְבִיאֵם בְּשֵׁם סֵפֶר
"עֲשָׂרָה הִלּוּלִים" זֶה אֵינוֹ, כִּי יְדִידֵי הַקּוֹרֵא עֵינַי נָא בְּסֵפֶר "תְּקוּן
מוֹעֵד", וְתִרְאֶה שְׂמוֹבְאִים שָׁם בְּפִרּוּשׁ בְּשֵׁם רַבְּנֵי הָרַב רַבִּי נַחֲמָן
זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וְכֵן בְּכַמָּה סְפָרִים יֵשׁ שְׂמוֹבְאִים שָׁם בְּשֵׁם רַבְּנֵי
זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה וְגַם נִסָּה נָא וְחַפֵּשׁ בְּכָל הַסְּפָרִים שְׂמוֹבְאִים שָׁם
שֶׁלֹּא בְּשֵׁם רַבְּנֵי וְתִרְאֶה, שֶׁכָּלֵם נִדְפְּסוּ אַחַר פְּטִירַת רַבְּנֵי זְכוּרֵנוּ
לְבִרְכָה, שֶׁנִּפְטַר תְּחִלַּת שְׁנַת תְּקַע"א בְּחוֹל הַמוֹעֵד סְכוּת וְאַפְשָׁר
שֶׁהָרַב הַנ"ל וְכִיּוֹצֵא מִגִּדֵּל תְּשׁוּקָתָם לְזִכּוֹת בָּהֶם אֶת הַרְבֵּים
בְּתְקוּן גָּדוֹל כְּזֶה, וַיִּדְעוּ שִׂישׁ שְׂנַמְצָאִים מִתְּנַגְּדִים וְחוֹלְקִים עַל
רַבְּנֵי זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, עַל-כֵּן קִיְמוּ בְּנַפְשָׁם מֵאֲמַר חַכְמֵינוּ, זְכוּרֵנוּ
לְבִרְכָה (יְבָמוֹת סה:): 'שְׂמַתָּר לְשָׁנוֹת בְּדַבַּר הַשְּׁלוֹם' וּבְפָרֵט בְּדַבַּר

גְּדוֹל וְתִקּוּן כְּזֶה וְעַתָּה בֵּין תָּבִין שְׁצַדְקוֹ הַנֶּאֱמָר לְעִיל שְׁהֵם תִּקּוּן
 חֲדָשׁ לְגַמְרֵי וְלֹא יָדַע מִזֶּה שׁוֹם נִבְרָא מִימּוֹת עוֹלָם וְתֹאמְרֵם בְּשֵׁם
 רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, בְּכִדֵי שְׁשֻׁפְתוֹתָיו יִהְיוּ דוֹבְבוֹת וְכוּ' (סְנֵהֲדָרִין
 ז:), אֲשֶׁר כָּל הַצְּדִיקִים מִתְּנַעֲנְעִים לָזֶה וּמִזֶּה אֲשֶׁר אֶלְצוֹנֵי לְגִלוֹת
 כָּל הַנֶּ"ל וְזְכוּתוֹ יַעֲמֵד לָנוּ, וּמִכָּל פְּגָמֵינוּ וְצָרוֹתֵינוּ יִתְקַנְנוּ
 וְיִוָּשְׁעוּנוּ, אָמֵן בֵּן יְהִי רָצוֹן:

קָמַב שֵׁיךְ לְמָה שְׁאָמַר רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים פֹּטֵיב):
 "אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי" שְׁעַקֵּר הָאֱמוּנָה תוֹלָה בְּפִה שֶׁל הָאָדָם וְכוּ'
 בְּ"לְקוֹטֵי תִנְיָנָא" סִימָן מ"ד:

רְאֵה זֶה מְצֵאתִי מִכֶּתֶב יַד הַחֲבָרִים בְּבֵאוֹר יוֹתֵר קָצֵת וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ:
 כְּשֶׁנּוֹפֵל לְאָדָם סְפִקוֹת בְּאֱמוּנַת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ יֹאמֵר בְּפִה
 מְלֵא: אֲנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהוּא יְחִיד רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן כִּי
 יְדוּעַ שְׁיִצֵּר הָרַע נִמְשָׁךְ מִגְּבוּרוֹת הַנְּפוּלִין וְיֵשׁ גְּבוּרוֹת דְּקִדְשָׁה
 שְׁבָהֵם מִמְּתִיקִים הַגְּבוּרוֹת דְּקִלְפָה וְהַדְּבוּר הוּא בְּחִינַת גְּבוּרוֹת
 דְּקִדְשָׁה כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים קמ"יא): "וְגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ" נִמְצָא
 כְּשִׁיאֵמַר אֲנִי מֵאֱמִין כִּנֶּ"ל הוּא גְּבוּרוֹת דְּקִדְשָׁה וּבְזֶה הוּא מִמְּתִיק
 אֶת הַסְּפִקוֹת שֶׁהוּא בְּחִינַת גְּבוּרָה דְּקִלְפָה וְזֶהוּ שְׁאָמְרוּ בְּגִמְרָא
 (בְּרִכּוֹת ה'): 'לְעוֹלָם יִרְגִּיז אָדָם יִצֵּר טוֹב עַל יִצֵּר הָרַע', דְּהֵינּוּ
 שְׁבִגְבוּרוֹת דְּקִדְשָׁה מִמְּתִיק גְּבוּרוֹת דְּקִלְפָה וְזֶהוּ שְׁאָמְרוּ בְּגִמְרָא:
 שְׁמִי שְׁרוּצָה שְׁלֵא יִהְיֶה רִגְזוֹ יִהְיֶה דְּבוּרוֹ בְּנִחַת, נִמְצָא שֶׁהַדְּבוּר
 בְּנִחַת הוּא אֵינוֹ כָּל־כֶּךָ רִגְזוֹ וְהַשְּׁתִּיקָה מְשִׁתֵּק הָרְגְזוֹ אֲבָל הַדְּבוּר
 בְּפִה מְלֵא הוּא בְּחִינַת רִגְזוֹ שֶׁהוּא בְּחִינַת גְּבוּרָה כִּנְזִכָּר לְעִיל:

(כֶּתֶב יַד הַחֲבָרִים וְהוּא שֵׁיךְ לְסִימָן רס"ג בְּחֵלֶק רֵאשׁוֹן):

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמֵי:

(ד) אִם קָבַל עָלָיו לְהַתְעַנּוֹת בַּע"ש צָרִיךְ לְהַתְעַנּוֹת עַד צֵאת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א'תתפו - צמח מזהרנית יצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
צמח מזהרנית יצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
צמח מזהרנית יצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -

הכוכבים אם לא שפירש בשעת קבלת התענית עד שישלימו הצבור תפילתן: הגה ויש אומרים דלא ישלים אלא מיד שיוצאים מבית הכנסת יאכל (טור ומרדכי ס"פ בכל מערבין בשם הר"מ והגהות מיימוני פרק א' מהלכות תענית) לכן בתענית יחיד לא ישלים וטוב לפרש כן בשעת קבלת התענית ובתענית צבור ישלים והכי נהוג (מהרי"ל). ואם הוא תענית חלום צריך להתענות עד צאת הכוכבים:

סימן רנ (א) ישכים בבקר ביום ששי להכין צרכי שבת ואפילו יש לו כמה עבדים לשמשו ישתדל להכין בעצמו שום דבר לצרכי שבת כדי לכבדו כי רב חסדא היה מחתך הירק דק דק ורבה ורב יוסף היו מבקעין עצים ורבי זירא היה מדליק האש ורב נחמן היה מתקן הבית ומכנים כלים הצריכים לשבת ומפנה כלי החול ומהם ילמד כל אדם ולא יאמר לא אפגום כבודי כי זה הוא כבודו שמכבד השבת: הגה ויש להשחיו הסכין בערב שבת כי זהו מכבוד השבת שמכין עצמו לאכילה (כל בו וב"י בשם ספר חיי עולם): **(ב)** ירבה בבשר ויין ומגדנות כפי יכלתו:

סימן רנא (א) העושה מלאכה בע"ש מן המנחה ולמעלה אינו רואה סימן ברכה יש מפרשים מנחה גדולה ויש מפרשים מנחה קטנה: הגה ודוקא כשעושה המלאכה דרך קבע אבל אם עושה אותה דרך עראי לפי שעה ולא קבע עליה שרי (ב"י בשם א"ז) ולכן מותר לכתוב אגרת שלומים וכל כיוצא בזה (ד"ע): **(ב)** לתקן בגדיו וכליו לצורך שבת מותר כל היום: הגה והוא הדין בגדי חבירו אם הוא לצורך שבת ואינו נוטל עליו שכר (ב"י) והוא הדין למי שכותב ספרים לעצמו דרך למודו: הגה אבל אסור לכתוב לחבירו בשכר (מרדכי פ' מקום שנהגו) ומסתפרין כל היום אפילו מספר ישראל (כל בו וב"י) ויש לאדם למעט קצת בלמודו בע"ש כדי שיכין צרכי שבת (ש"ג פי"ו דשבת ירושלמי פ"ק דתענית):

סימן רנב (א) מותר להתחיל במלאכה בע"ש סמוך לחשיכה
 אע"פ שאינו יכול לגמרה מבעוד יום והיא נגמרה
 מאליה בשבת כגון לשרות דיו וסממנים במים והם נשרים כל
 השבת ולתת אונין (פי' אגודות) של פשתן לתנור כדי שיתלבנו
 ולתת צמר לתוך היורה שאינה על האש והיא טוחה בטיט שאם
 היא על האש אסור שמא יחתה (פי' יגלה ויעור הגחלים במחתה) ואפילו
 אינה על האש אם אינה טוחה בטיט אסור שמא יגים בה בכף
 והמגים בקדרה אפילו אינה על האש חייב משום מבשל ומותר
 לפרוס מצודות חיה ועופות ודגים והם נצודים בשבת ומותר
 למכור לא"י ולהטעינו סמוך לחשיכה ובלבד שיצא מפתח ביתו
 מבעוד יום: הגה ויש מתירין שיוציא הא"י בשבת אם ייחד לו הא"י מקום
 מבעוד יום בבית ישראל ויש להחמיר (מרדכי פ"ק דשבת) ועיין לקמן סימן
 שכ"ה: (ב) ומותר ליתן בגדיו לכובס א"י ועורות לעבדן (פי' האומן
 שמעבד ומתקן העורות) סמוך לחשיכה ואם קצין לו דמים או שעושה
 אותם בטובת הנאה והוא שלא יאמר לו לעשות בשבת וגם
 שיעשה האיני יהודי המלאכה בביתו: הגה ואם לא קצין אסור בע"ש
 ועיין לעיל סימן רמ"ז דיש חולקין אם עושה לו בחנם דהיינו בטובת הנאה
 ואם ראהו עושה בטובת הנאה צריך לומר לו שלא יעשה בה
 בשבת: הגה ואפילו נתנם לו כמה ימים לפני שבת: (ג) ואם היתה
 מלאכה מפורסמת וידוע שהיא של ישראל ועושה אותה במקום
 מפורסם טוב להחמיר ולאסור:

סדר לקיטת תפלה הימני:

תפלה נ תרלו: "הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי הושיעני
 מפי אריה ומקרני רמים עניתני כי סבבוני כלבים עדת
 מרעים הקיפוני פארי ידי ורגלי" רבונו של עולם הצילני מפגם

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א'תתפח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

הַבְּרִית הַצִּילָנִי מִבְּאֵר שַׁחַת מְטִיט הַיּוֹן הַצִּילָנִי מִדִּין גְּהֵנָם הַקָּשָׁה
הַמְגִיעַ עַל פְּגַם הַבְּרִית חַם וְשָׁלוֹם חוּם וְחַמֵּל עָלַי, "זְכוּר רַחֲמֶיךָ ה' וְחַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה" זְכוּר וְרַחֵם וְהַצֵּל וְהוֹשִׁיעָה אֶת נַפְשִׁי
הָאֲמִלְלָה מִן הַשָּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, כִּי אֲתָה יוֹדֵעַ הַצֵּעַר וְהַרְחַמְנוֹת
שֵׁשׁ עַל מִי שֶׁפָּגַם בַּבְּרִיתוֹ חַם וְשָׁלוֹם, וְלֹא זָכָה לְתִקּוֹן בְּחַיָּיו, שִׁיזְרַד
לְמִדְרָגָה הַתַּחֲתוֹנָה שֶׁל שָׂאוֹל בְּאִין עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר
לָנוּ לְשַׁעַר בְּדַעְתָּנוּ עֵצֶם הַצֵּעַר וְהַיְסוּרִים הַקָּשִׁים וְהַמְרִים מְאֹד
מְאֹד, וְעֵצֶם הַרְחַמְנוֹת שֶׁעָלְיוֹ רַק אֲתָה לְבַד יוֹדֵעַ זֹאת וְאֲתָה יוֹדֵעַ
שֶׁשָׁם בְּעֶלְמָא דְאֲתִי אִין מוֹעִיל שׁוּם רַחֲמָנוֹת בְּעוֹלָם, כִּי שָׁם אִין
אֲתָה וְתָרַן כָּלָל וְעַקֵּר הַרְחַמְנוֹת שְׁלָךְ הוּא מֵה שֶׁאֲתָה חוֹשֵׁב
מִחֲשָׁבוֹת, לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נִדָּח וְאֲתָה שׁוֹלַח וּמְזַמֵּן הַרְחוּרֵי תְּשׁוּבָה
בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְכָל אֶחָד וְאֶחָד וְאֲתָה פּוֹשֵׁט יָד לְקַבֵּל שָׁבִים וְאֲתָה
מְסִיעַ וְעוֹזֵר לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת לְכָל הַבָּאִים לְטָהָר:

תַּרְלוֹ: עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי, הַצּוֹפֶה לְרָשָׁע
וְחָפֵץ בְּהַצְדָּקוֹ, חוּם וְחַמֵּל עַל נַפְשִׁי הַיְקָרָה חוּם וְחַמֵּל עָלַי, חוּם
וְחֲנִנִי וּפְדִנִי מִפְּגַם הַבְּרִית "הַצִּילָנִי מְטִיט וְאֵל אֶטְבָּעָה אֲנַצְלָה
מִשׁוֹנָאֵי וּמִמַּעֲמָקֵי מַיִם אֵל תִּשְׁטַפְּנִי שִׁבְלַת מַיִם וְאֵל תִּבְלַעְנִי
מִצּוֹלָה וְאֵל תִּטְאֶטֶר עָלַי בְּאֵר פִּיךָ" הַצִּילָנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִמְרִירוֹת
חֲרָבוֹ שֶׁל מְלֶאךְ הַמָּוֶת דְּאִית לָהּ תִּרֵי פִיּוֹת הַצִּילָנִי מִן הַמְּלֶאכֵי
חֲבָלָה הַקָּשִׁים וְהָאֲכֹזְרִים הַנִּקְרָאִים כְּלָבִים, הַטּוֹרְפִים נַפְשׁוֹ שֶׁל
הַפּוֹגֵם בַּבְּרִית חַם וְשָׁלוֹם, וּמוֹלִיכִין אוֹתוֹ לְגִיהֵנָם וְצוֹחִין הַב הַב
הַצִּילָנִי מִפְּחָדֵם הַקָּשָׁה, הַצִּילָנִי מִדִּינָם הַקָּשָׁה, מִדִּינָם הַמֵּר
בְּתַכְלִית הַמְרִירוֹת הַצִּילָנִי מִמִּיּוֹן מְרִירוֹן מִמִּיּוֹן מְסָאֲבִין חוּם
וְחַמֵּל, חוּם וְרַחֵם, חוּם וְהַצֵּל, חוּם וּפְדֵה נַפְשִׁי הָעֲשׂוּקָה מְאֹד וְעוֹזֵרנִי
וְהוֹשִׁיעֵנִי מֵעַתָּה שְׁלֹא אֶפְגַּם עוֹד בַּבְּרִיתִי כָּלָל, הֵן בְּמַחֲשָׁבָה דְּבוֹר

וּמַעֲשֵׂה, הֵן בְּרֵאִיָּה וּבְשִׁמְיָעָה וּבְשֶׁאֵר חוֹשִׁים, בֵּין בְּשׁוּגַג בֵּין
 בְּמִזִּיד, בֵּין בְּאֲנָם בֵּין בְּרָצוֹן וְלֹא אֶתוֹר אַחַר לְבָבִי וְאַחַר עֵינַי, וְלֹא
 אֵלֶיךָ עוֹד בְּשִׁרְיֹת לְבִי וְתִתֶּן לִי כַח וּגְבוּרָה מֵאֵתְךָ לְשִׁבֵר אֶת
 יִצְרֵי הָרָע, וְלִכְבֹּשׁ אֶת תְּאֵזוֹתַי וְתִתֶּן לִי יִצָּר טוֹב, וַיְהִיָּה לְבָבִי
 בְּרִשׁוֹתַי:

תרלח: רבונו של עולם חוס ורחם עלי חוס ורחמי חנני חנני ה' חנני כי
 רב שבעתי בוז רבת שבעה לה נפשי הלעג השאננים רבת
 שבעתי מרירות תאות עולם הזה והבליו "השע ממני ואבליגה
 בטורם אלך ואינני" השע ממני ואבליגה מעט בעמל ידך אל
 תבעט הרי אני עומד לפניך כעני בפתח כעין העבד אל אדוני
 כעין השבוי החיב המצפה למתנת חנם, שואל ומבקש על נפשו,
 ועיניו כלות כל היום לנדבת חסד, בן עיני תמיד אל ה' עד שיחנני,
 וישיבני בתשובה שלמה לפניך באמת "פרשתי ידי כל היום נפשי
 בארץ עיפה לך סלה" ואם אמנם גם דברי אלה מערבבים בפניות
 הרבה, מה אעשה אדוני, להיכן אברח:

תרלט: מריה דעלמא כלא "אליך ה' אקרא ואל ה' אתחנן, מה
 בצע בדמי ברדתי אל שחת, היוודך עפר היגיד אמתך" עשה עמי
 מה שתעשה ברחמיך הרבים, באפן שתצילני מעתה מכל מיני
 פגם הברית שבעולם ותגער בהרוח שטות והשגעון ותגרשהו
 ותרחיקהו ותבטלו מעלינו בבטול גמור מעתה ועד עולם וכל מה
 שחטאתי ועויתי ופשעתי לפניך בפגם הברית מנעורי עד היום
 הזה וכל טפה וטפה קרי שיצא ממני לבטלה בשוגג ובמזיד באנם
 ובקצון, על הכל תמחל ותסלח לי אלוה סליחות, חנון המרבה
 לסלח, ותקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ, ותחזר ותקבצם
 בקדשה שנית, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול ותהיה

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתנ"א
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עָמִי תָּמִיד בְּאִפְּן שְׂאֵזְכָּה לְתִקּוֹן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנָךְ
הַטּוֹב וְאֵזְכָּה מֵעַתָּה לְהִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָּה בְּאַמֶּת,
וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד הֲרַע בְּעֵינַיִךְ וְאֵזְכָּה לְהוֹסִיף
תָּמִיד קְדֻשָּׁה עַל קְדֻשָּׁה, וּלְקַדֵּשׁ עַצְמִי בַּמִּתָּר לִי, בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה
גְּדוּלָּה כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: